

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy: błędna ocena Komisji w odniesieniu do przyjęcia przez Republikę Grecką środków koniecznych do zastosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE

Zdaniem skarżącej pozwana dokonała błędnej oceny i interpretacji środków przyjętych przez Republikę Grecką w celu zastosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości. Republika Grecka utrzymuje, że przyjęła wszystkie środki konieczne do wprowadzenia w życie wyroku Trybunału Sprawiedliwości, uchwalając ustawę nr 4002/2011, która — zgodnie z wymogiem zawartym w wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-65/05 — uchyla sporne artykuły ustawy nr 3037/2002.

- 2) Zarzut drugi: nadużycie władzy przez Komisję

W opinii skarżącej Komisja przekroczyła granice swojej misji strażniczki traktatu, gdyż nie zadowolila się, tak jak powinna była, wprowadzeniem w życie — oczywistym czy też nie — środków mających na celu zastosowanie się do ww. wyroków Trybunału Sprawiedliwości. Instytucja ta wyszła także poza wspomniane wyroki, jako że Republika Grecka w pełni się do nich zastosowała.

- 3) Zarzut trzeci: brak uzasadnienia przez Komisję

W decyzji zaskarżonej przez Republikę Grecką Komisja nie uzasadniła ani nie przedstawiła wyraźnie powodów, dla których zażądała ściągnięcia zapłaty okresowej kary pieniężnej za okres przypadający po uchwaleniu ustawy nr 4002/2011, mianowicie od dnia 22 sierpnia 2011 r. do dnia 30 listopada 2011 r.

Republika Grecka kwestionuje tę dodatkową kwotę, twierdząc, że zastosowała się w pełni do wyroków Trybunału Sprawiedliwości UE wraz z opublikowaniem wspomnianej ustawy.

- 4) Zarzut czwarty: błędna podstawa prawna

Zdaniem Republiki Greckiej, jeżeli Komisja uważała, że Republika Grecka nie stosuje prawidłowo ustawy nr 4002/2011, powinna była uczynić użytek z art. 258 TFUE i wszcząć nowe postępowanie w sprawie naruszenia, a nie żądać ściągnięcia zapłaty okresowej kary pieniężnej.

Postanowienie Sądu z dnia 19 marca 2012 r. Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-101/10) ⁽¹⁾

(2012/C 133/55)

Język postępowania: polski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 1.5.2010.